

Vlaams
Parlement

vergadering **C154 – ECO24**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Economie, Economisch
Overheidsinstrumentarium, Innovatie, Wetenschapsbeleid,
Werk en Sociale Economie

van 13 maart 2014

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Chris Janssens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de mogelijkheid tot grensoverschrijdende tewerkstelling - 983 (2013-2014)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de problemen van de VDAB om jongeren te bereiken via mail en sms - 1000 (2013-2014)	5
Vraag om uitleg van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de dubbelzinnige houding van een lid van de raad van bestuur van de VDAB met betrekking tot het tenderbeleid en de gevolgen ervan voor het beleid - 1020 (2013-2014)	7
Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de werkcheque voor jongeren - 988 (2013-2014)	8
Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de Jobbar - 1064 (2013-2014)	12
Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de jeugdwerkloosheid in Brussel en de samenwerking tussen VDAB en Actiris - 1073 (2013-2014)	15
Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het stimuleren van excellente partnerschappen - 1079 (2013-2014)	19

■

Voorzitter: mevrouw Patricia Ceysens

Vraag om uitleg van de heer Chris Janssens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de mogelijkheid tot grensoverschrijdende tewerkstelling - 983 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Voorzitter, minister, we kennen uiteraard de situatie die zich vandaag voordoet in Limburg, meer in het bijzonder in Genk. Tegen het einde van het jaar zullen er ongeveer 10.000 arbeidsplaatsen verdwijnen.

Dat staat in schril contrast met de situatie aan de andere kant van de grens, in Nederlands-Limburg. Volgens verschillende bronnen en mediaberichten staat daar een reeks nieuwe industriële initiatieven op stapel. Zo krijgt de Nedcar-fabriek in Born de nieuwe productie van de Mini, en dat zou naar verluidt op korte termijn goed zijn voor 500 tot 800 bijkomende arbeidsplaatsen. Ook Action bouwt een distributiecentrum, helaas niet in Genk, maar in Nederland. Ook dat is naar verluidt goed voor 600 arbeidsplaatsen. Tot slot heeft ook Kubota, een producent van landbouwwerktuigen, plannen voor een fabriek in Nederlands-Limburg, en die zou voor 200 arbeidsplaatsen zorgen.

Het lijkt evident dat deze bedrijven in eerste instantie uit de bestaande arbeidsreserve in Nederlands-Limburg zullen putten, maar ook Vlaamse en in het bijzonder Limburgse werknemers kunnen hiervoor in aanmerking komen. Het kan nog meer in het bijzonder gaan over de werknemers van Ford en de toeleveringsbedrijven die eind dit jaar hun job zullen verliezen en die bovendien over de nodige technische vaardigheden beschikken. Een aantal ingenieurs zou ondertussen al bij Nedcar aan de slag zijn. Ze hebben de overstap van Ford naar Nedcar al gemaakt. Ook blijkt dat een honderdtal werknemers van Ford Genk interesse heeft getoond om binnen Nedcar in Born aan de slag te gaan.

Onze minister-president, Kris Peeters, heeft daarom ook al een brief geschreven naar zijn Nederlandse collega Mark Rutte. In die brief vraagt hij aandacht voor de mogelijkheden die er zijn om Vlaamse, Limburgse, werknemers aan te werven voor arbeidsplaatsen in Nederlands-Limburg.

Minister, ik heb hierover twee vragen. Neemt u initiatieven om werknemers van Ford en de toeleveringsbedrijven te begeleiden naar arbeidsplaatsen in Nederlands-Limburg? Welke rol kunnen de tewerkstellingscel die bij Ford Genk aan het werk is, en de VDAB daarin spelen? Plant u overleg met de Nederlandse tegenhanger van de VDAB om de grensoverschrijdende tewerkstelling te bespreken?

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Voorzitter, minister, ik kan me alleen maar aansluiten bij de vraag van de heer Janssens. Ik heb zelf al heel veel verschillende vragen gesteld over grensoverschrijdende tewerkstelling. Het ging dan meestal over mensen van Frankrijk die in Zuid-West-Vlaanderen zouden komen werken. Hier gaat het om een omgekeerde beweging: Limburgers die in Nederland zullen gaan werken. Het is heel belangrijk om de grensoverschrijdende arbeidsmobiliteit langs beide zijden te bevorderen. Ik ben heel nieuwsgierig naar uw antwoord op de vraag hoe de samenwerking met Nederland kan verlopen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, minister, het is zo dat we al jaren bilaterale contacten hebben met de 'Nederlandse VDAB', het UWV-werkbedrijf. Dat contact betreft ook investeringsdossiers die worden geagendeerd in functie van gezamenlijke aanwervingsacties. We doen dat trouwens ook met Frankrijk.

Daarnaast zijn er nu al rechtstreekse contacten tussen de VDAB en twee betrokken bedrijven: VDL Nedcar en Action. Met Kubota neemt de provinciale accountmanager VDAB-Limburg binnenkort contact op in functie van de hertewerking van de werknemers van Ford en de toeleveringsbedrijven. Als de vacatures van een van de drie bedrijven bekend zijn en er wat meer duidelijkheid is over het aantal jobs, het type arbeidscontract, de verloning en de arbeidsomstandigheden, dan start binnen de tewerkstellingscel van Ford en de toeleveringsbedrijven een aanwervingscampagne. Zo wordt voorzien in een verkennend gesprek in de maand maart 2014 – dat is dus deze maand nog – met VDL Nedcar, de Forddirectie en UWV-werkbedrijf. Intussen zijn er effectief al enkele aanwervingen gebeurd voor IAC. Dat is een toeleverancier van VDL Nedcar. Ze zijn via een uitzendkantoor gebeurd.

Naast het bekendmaken van de vacatures wordt er ook een infocampagne opgestart binnen tewerkstellingscellen over ‘werken in Nederland’. Het is belangrijk dat sollicitanten weten wat de voor- en nadelen zijn van werken in Nederland. De campagne voert de VDAB samen met de EURES-consulenten (European Employment Services) van de VDAB, de werknemersorganisaties en de consulenten van het Bureau voor Belgische Zaken uit Breda.

Er liggen dus initiatieven vast om effectief een invulling te doen van de nieuwe tewerkstellingsplaatsen. Als we vandaag de kranten bekijken, merken we dat er ook vanuit Nederland interesse is in werknemers uit België, uit Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Minister, ik dank u voor het antwoord. U zegt dat er al jarenlang contact is met het UWV-werkbedrijf, de tegenhanger van VDAB. Dat is inderdaad zo, maar ziet u ook concrete resultaten? Is het een goede samenwerking? Levert de samenwerking iets op? Kunt u daar nog iets meer toelichting over geven?

Het is een goede zaak dat de tewerkstellingscel zal worden ingeschakeld als er meer duidelijkheid komt over het aantal arbeidsplaatsen en over de voorwaarden voor de invulling ervan. Deze week verscheen nog in de pers dat Limburgers in het bijzonder graag werken in eigen streek. Als het jobaanbod in de eigen streek beperkt wordt, moet je sowieso eens over de grens durven te kijken. Als het over Nederlands-Limburg gaat, blijft de afstand nog relatief beperkt.

De minister-president heeft een brief geschreven naar Mark Rutte. Misschien is dat binnen de regering ter sprake gekomen. Is daarop reactie gekomen? Heeft de minister-president van Nederland positief gereageerd?

Minister Philippe Muyters: Dat contact is er en dat is een goed contact. Ik heb voor dit concrete geval gezegd hoe we samen met de VDAB en de Nederlandse collega's werken. De samenwerking die er al jaren is, concretiseert zich dan. Om nu te zeggen dat er dankzij die samenwerking een bepaald aantal mensen daar aan het werk is, is altijd moeilijk, zoals u weet.

De brief is ter sprake gekomen. De regering heeft overigens besproken of we die zouden sturen omdat blijkbaar in Nederlandse kranten de reactie stond dat er toch voor zou worden gezorgd om eerst Nederlanders aan het werk te helpen. Daarom is die brief er gekomen. Ik heb geen weet van een reactie, maar ik neem dat zeker op.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de problemen van de VDAB om jongeren te bereiken via mail en sms - 1000 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Mijn vraag gaat over een uitspraak van de administrateur-generaal Fons Leroy, die niet om een uitspraak verlegen zit. In een artikel in De Standaard van 12 februari 2014 stelt hij dat de VDAB toch wel worstelt met jobaanbiedingen voor jonge werklozen. Hij geeft aan dat in het vorige decennium nog werd beslist om jongeren frequent aanbiedingen te sturen via e-mail en sms. Maar volgens Fons Leroy leest de jongste generatie nauwelijks nog mails en sms'jes. We zien ze wel continu op de telefoon sms'en en dergelijke, maar volgens hem worden die sms'jes niet meer gelezen als ze van de VDAB komen. De jongeren zouden informatie eerder halen van de sociale media die zijzelf en hun soortgenoten invullen. De vraag van Fons Leroy is dan hoe de VDAB binnen dat forum van de sociale media geraakt.

Die uitlatingen vinden wij toch een beetje vreemd. We weten dat de VDAB zelf een Facebookpagina heeft. De VDAB heeft er ook jarenlang op ingezet om de werkzoekenden veel meer online te bereiken. Dat alles veel meer via de digitale weg moest gaan, was een van de redenen dat de werkwinkels dienden te worden geherstructureerd. We zien dat er toch een zeventuizend bezoekers zijn voor de Facebookpagina van de VDAB. Het lijkt ons toch vreemd om zonder meer te stellen dat men niet meer weet hoe men die jongere generatie moet bereiken.

Een paar dagen later lazen we opnieuw in De Standaard in een opiniestuk dat er te veel obstakels zouden zijn tussen jongeren en de arbeidsmarkt en dat het juist een taak is van de VDAB om die obstakels weg te halen. Het is dan des te verwonderlijker dat de administrateur-generaal van de VDAB zich dergelijke vragen stelt.

Minister, hoe reageert u op het door de heer Fons Leroy aangekaarte probleem dat jongeren hun sms'en en mails van de VDAB, met werkoproepen of andere, niet openen of beantwoorden? Bent u van oordeel dat dit een verzachtende omstandigheid is om te verklaren waarom jongeren niet naar een job kunnen worden toegeleid of bent u eerder van oordeel dat er automatisch mag worden van uitgegaan dat eenieder de hem of haar toegestuurde boodschappen effectief leest en opvolgt?

Moeten u en de VDAB het beleid inzake het bereiken van jonge werkzoekenden evalueren en aanpassen? Gaat u meer mensen en middelen steken in de uitbouw van de sociale media en gaat dat dan ten koste van het versturen van sms'jes en mails? We weten dat er vooral sinds 2013 werd gefocust op de sociale media. Gaat u daarop verder inzetten, ten nadele van e-mails, waarin volgens mij toch nog altijd een langere uitleg kan worden gegeven over een jobaanbieding of wat dan ook. Beschouwt de VDAB het niet beantwoorden van sms'en of e-mails als een gebrek aan medewerking of arbeidsbereidheid van de werkzoekende? Worden op grond daarvan transmissies vooropgesteld?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Het is een vaststelling die door de VDAB is gemaakt. De VDAB heeft uiteraard de opdracht om zeker jongeren sluitend te bereiken. Dat betekent dat de VDAB oog moet hebben voor de door jongeren gebruikte communicatiekanalen. Het is goed dat de VDAB in een vroeg stadium capteert dat er verschuivingen zijn in de communicatiekanalen die door jongeren worden gebruikt. Als de VDAB dat snel capteert, kunnen ze daarop ook anticiperen en zich organiseren op zo'n verschuiving. Zo begrijp ik de oproep van gedelegeerd bestuurder Fons Leroy.

De VDAB heeft heel wat kanalen om zijn diverse klantengroepen te bereiken. Ze proberen dat maximaal op maat te doen. Jongeren die hun e-mails niet lezen, worden door de VDAB opgevolgd. Wat wil dat zeggen? Dat betekent dat hooggeschoolden telefoon krijgen via de servicelijn die jongeren opbelt en informeert naar de oorzaak, bijvoorbeeld een verkeerd e-mailadres in het dossier. Als daar geen resultaat uit voortkomt, wordt de jongere uitgenodigd voor een bemiddelingsgesprek. Ook bij laaggeschoolden is het gesprek het element waarbij de jongeren duidelijk gewezen worden op de rechten en de plichten en ook de gevolgen bij nalatig zoekgedrag. Indien de jongere nadien nog steeds weigert mee te werken, zal dat effectief resulteren in een transmissie.

U weet dat jeugdwerkloosheid een prioriteit is voor de VDAB. Uiteraard evalueert de VDAB zijn werking en de resultaten op basis van de doelstellingen die we overeengekomen zijn in de beheersovereenkomst en het jaarondernehmensplan. Waar nodig stuurt hij bij.

De dienstverlening naar die jonge werkzoekenden wordt nauw opgevolgd binnen het jeugdwerkplan en het sluitend maatpak. Dat merken we ook als we zien welke percentages er blijvend worden gehaald. Wat mij betreft, is het duidelijk: de VDAB zet in op alle communicatievormen, ook moderne. U zei zelf al dat de aanwezigheid op Facebook belangrijk is. De VDAB is ook aanwezig op andere sociale media.

We gaan daarin zeker verder. Dat zal niet ten koste gaan van bijvoorbeeld het gebruik van sms of e-mail. Die lijken mij namelijk nog altijd, zoals u zelf ook zei, goede kanalen voor het aanbieden van een bepaalde dienstverlening.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik kan uw antwoord volgen en er mij volledig in vinden.

Wat ik wel wat problematisch vind, is de perceptie die de VDAB hier zelf creëert. De VDAB laat zelf in kranten optekenen dat we de jongeren niet meer kunnen bereiken. U hebt zelf een paar keer in deze commissie gezegd dat dé allochtoon, dé 50-plusser, dé jongere als dusdanig niet bestaat. En ik weet ook wel dat kranten niet altijd het volledig correcte verhaal opnemen. Toch geeft de VDAB nu, door dergelijke uitspraken te doen in kranten, een foute perceptie. Straks komt er trouwens nog een vraag over de Jobbars. De VDAB geeft zelf een foute perceptie. Hij doet alsof alle jongeren hetzelfde zijn: ze lezen niet meer, ze lezen geen mails of sms'en meer. Dat vind ik fout.

Ik zeg opnieuw dat ik mij wel volledig kan vinden in uw antwoord.

Ik heb nog een bedenking. U zegt dat de VDAB zo snel mogelijk wil ingaan op alle verschuivingen inzake communicatiemiddelen. Maar eigenlijk hebben ze pas begin 2013 een digitale strategie, een strategie naar sociale media en dergelijke uitgewerkt. Dat lijkt mij niet zozeer kort op de bal spelen. We weten dat de sociale media al veel langer meedraaien. Los daarvan, lijkt het mij heel belangrijk stil te staan bij welke perceptie men teweegbrengt met het doen van bepaalde uitspraken.

Minister Philippe Muyters: We hebben in deze commissie in het verleden al gezegd dat titels en reacties niet altijd worden opgetekend en een totaal verkeerde perceptie kunnen geven. U herinnert zich vast nog voorbeelden van cijfers die in kranten op de voorpagina werden gezet. Maar als je dan eens nader bekijkt waarover het gaat, blijkt dan dat het heel anders is. Er wordt dan wel een verkeerde perceptie gecreëerd. Zo is er ooit geschreven '50-plussers maken sowieso geen kans'. Als je dan ten gronde kijkt, merk je dat 42 procent van de 50-plussers vandaag werk vindt. De situatie was dus heel anders dan de perceptie die werd gecreëerd.

Indien u weet hoe we krantenkoppen kunnen manipuleren, mag u mij dat zeggen. Anders blijft het de verantwoordelijkheid van de journalist en de hoofdredactie.

Mevrouw Lydia Peeters: Ja, en van de persoon die geciteerd wordt. Want als het niet wordt tegengesproken, wordt het geacht waar te zijn.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Lydia Peeters tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de dubbelzinnige houding van een lid van de raad van bestuur van de VDAB met betrekking tot het tenderbeleid en de gevolgen ervan voor het beleid - 1020 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Collega's, misschien gaat het hier ook louter om een communicatieprobleem, maar het valt toch op dat er met de regelmaat van de klok aanvallen worden geuit op het tenderbeleid van de VDAB, met name door de socialistische vakbond ABVV. Het ABVV is zelf lid is van de raad van bestuur van de VDAB, maar meldt om de zoveel tijd toch dat de tenders te duur zijn, dat de resultaten van het tenderbeleid ontoereikend zijn en dat de VDAB het allemaal zelf beter en goedkoper zou kunnen doen.

We hebben daar bedenkingen bij. Ik heb in deze commissie al een paar keer gezegd dat we wel degelijk ten volle achter het tenderbeleid staan. Het is toch wel opmerkelijk dat de persoon die deze uitingen gelanceerd heeft, namelijk mevrouw Caroline Coopers van de socialistische vakbond ABVV, geen enkel bewijs heeft. In het verleden heeft men al eens een enquête uitgevoerd bij het personeel van de VDAB. Het was een 'buikgevoelenquête', waarbij werd gesteld dat het personeel bij de VDAB zich absoluut niet meer goed voelde en veel te veel werkdruk had. Al die uitingen lijken ons toch wel problematisch, zeker als ze worden gedaan door een lid van de raad van bestuur van de VDAB zelf.

Er wordt niet alleen kritiek geuit op het tenderbeleid: ook de uitzendsector wordt in één adem meegenomen. Bovendien klaagt men aan dat er geen werk wordt gemaakt van de duurzaamheidsprojecten en dergelijke.

Minister, zijn het opnieuw louter en alleen krantenkoppen of hoe schat u de herhaaldelijke aanvallen van het ABVV en anderen in op het tenderbeleid van de VDAB, rekening houdend met het feit dat de VDAB zelf in de raad van bestuur zit en derhalve mee goedkeuring geeft aan wat daarin wordt beslist?

Wordt deze kritiek vanuit het ABVV binnen de raad van bestuur van de VDAB aangekaart?

Zult u er bij de VDAB op aandringen om op korte termijn een door alle leden van de raad van bestuur gedragen communicatie uit te brengen, die duidelijkheid schept over de rol van de uitzendsector en de kost en resultaten van het tenderbeleid?

Welke tenders werden er in het verleden gegund aan vzw's die aansluiten bij het ABVV? Het is natuurlijk gemakkelijk om kritiek te spuien op het tenderbeleid, maar toch ook een graantje te willen meepikken. Welke waren daarvan de resultaten en hoe situeren die zich tegenover de resultaten van de anderen? Zult u op korte termijn een onderzoek doen naar de kostprijs en de resultaten van de tenders – misschien is dat onderzoek er al – om toch het tegendeel te kunnen bewijzen? Welke invloed zal de daling van de middelen met naar schatting 23 miljoen euro aan Europese middelen via het Europees Sociaal Fonds (ESF) hebben op het tenderbeleid van de VDAB in de komende periode?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw Peeters, ik ben iemand die vindt dat het arbeidsmarktbeleid het best met betrokkenheid van de sociale partners wordt gevoerd. Zij zijn uiteindelijk diegenen die de werkgevers en de werknemers vertegenwoordigen. Ik verwacht

dan ook dan ze de verantwoordelijkheid op het veld opnemen en dat ze systematisch de afspraken die we hebben gemaakt, nakomen. Als ze dat niet doen, is dat voor hun rekening, maar ik hou me aan de afspraken die zijn gemaakt.

Op 11 februari 2014 reageerde de raad van bestuur op de uitspraken van een van de leden van de raad van bestuur. Daarna is eensgezind in een persbericht gereageerd en duiding gegeven over de publiek-private samenwerking en de samenwerking met de uitzendsector. In het persbericht werd gesteld dat de VDAB en zijn raad van bestuur het arbeidsmarktbeleid van de Vlaamse Regering steunen en zich inzetten voor een zo efficiënt en kwaliteitsvol mogelijke uitvoering van de publiek-private samenwerking op het vlak van arbeidsbemiddeling en beroepsopleiding, binnen de Europese werkgelegenheidsstrategie. Ik heb het al zo vaak gezegd, ook als er vanuit uw partij kritiek komt op het tenderbeleid: als men een arbeidsmarktbeleid wil voeren, zal men alle kennis die op het veld bestaat, moeten gebruiken. In die communicatie zegt men dan ook dat het nodig is om de eigen dienstverlening aan te vullen met de expertise van partnerorganisaties, om innovatieve of gespecialiseerde methodieken in te kopen, algemeen en zeker voor specifieke niches.

De VDAB is de arbeidsmarktregisseur en geeft de publiek-private samenwerking op diverse manieren gestalte, onder meer door het afsluiten van samenwerkingsovereenkomsten, het subsidiëren van gespecialiseerde werkvormen en het uitbesteden van dienstverlening.

De gunningen van tenders gebeuren correct volgens de juridisch voorgeschreven procedure. Voor de lopende centrale tenders zijn er momenteel geen gunningen voor vzw's die aansluiten bij het ABVV. Zij hebben echter wel een aandeel binnen de provinciale uitbestedingen waar ze met hun acties aansluiting vinden op de regionale noden van de arbeidsmarkt. De resultaten van de tenders worden altijd per kwartaal voorgelegd aan de raad van bestuur van de VDAB en daar besproken.

Naar aanleiding van de daling van de Europese middelen werd op basis van een omgevingsanalyse, een SWOT-analyse (strengths, weaknesses, opportunities, threats) en de consultatie van diverse stakeholders onderzocht waar de ESF-middelen in de periode 2014-2020 het best worden op ingezet. Ik kan nog geen details geven omdat de bespreking ook moet worden gevoerd met de collega's uit de andere gewesten en met het federale niveau, en die bespreking is nog bezig.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Misschien ligt de verklaring voor de kritiek van het ABVV in het feit dat er nog geen gunningen voor hun vzw's zijn, terwijl dat in het verleden wel het geval was. Misschien is dat de reden.

U zegt dat de VDAB de arbeidsmarktregisseur bij uitstek is. Het is dan ook niet meer dan logisch dat alle leden van de raad van bestuur van de VDAB zich eendrachtig scharen achter dat wat in de raad van bestuur wordt beslist.

De positieve communicatie daarover is mij ontgaan. Ik denk dat er te veel problemen op de arbeidsmarkt zijn om negatieve berichten uit te sturen en een negatieve perceptie weer te geven. Ik hoop dat dat in de toekomst niet opnieuw moet gebeuren.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Robrecht Bothuyne tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de werkcheque voor jongeren - 988 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuynne: Voorzitter, minister, collega's, vanaf 1 juli 2014 worden de regio's, dankzij de zesde staatshervorming, bevoegd voor heel wat tewerkstellingsmaatregelen, ook voor jongeren. Toch bleef de federale minister van Werk tot het bittere einde doorgaan met haar werk – wat haar siert – en met een aantal nieuwe maatregelen voor werk voor vooral laaggeschoolde werkloze jongeren. Er waren eerst de instapstages, en nu zijn er de 'werkcheques'. Haar doelstelling is om hiermee zo'n 15.000 jongeren uit de werkloosheid te halen.

Minister, u hebt zelf een beleid om de jeugdwerkloosheid aan te pakken, de fameuze drietrapsraket waarbij u onder andere de federale instapstages hebt ingepast in uw beleid. U benadrukt steeds dat de jeugdwerkloosheid weinig structureel, maar vooral conjunctureel gebonden is en de slechte cijfers in België vooral te wijten zijn aan de andere twee gewesten, met name Wallonië en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Federaal minister De Coninck lijkt alleszins de drie regio's met deze maatregel te willen helpen.

Concreet gaat het over een aanpassing van de federale Activaregeling, die over een paar maanden naar de gewesten komt. Ze wenst die te vervangen door een werkcheque van 10 euro omdat die administratief een veel kleinere last zou zijn voor werkgevers en zelfstandigen. De voorwaarden zouden zijn dat de werknemer jonger dan 30 jaar is, minimum zes maand werkzoekend is en geen middelbaar diploma heeft.

In antwoord op de actuele vraag van collega Janssens van woensdag 22 januari gaf de minister-president aan dat er op 23 januari een overleg was met u, als regionaal bevoegde minister, en federaal minister De Coninck. Op 5 februari zou er een vergadering van het Overlegcomité plaatsvinden waar de problematiek zou worden besproken.

Wat is nu het standpunt van u en van de Vlaamse Regering met betrekking tot de werkcheque? Is er overleg geweest met de Federale Regering en met de andere deelstaatministers van Werk? Wat was het resultaat van dat overleg? Zijn er knelpunten gedetecteerd in het voorstel? Hoe wordt er verder mee omgegaan? Wordt er nog een doorbraak verwacht met betrekking tot de werkcheque?

Een iets ruimere vraag: hoe evalueert u de resultaten van uw beleid inzake jeugdwerkloosheid en de drietrapsraket die u hierbij hanteert? De jeugdwerkloosheid is een prangend probleem. Voorziet u zelf nog in nieuwe initiatieven of maatregelen in de tijd die ons nog rest van deze legislatuur?

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, minister, ik wil me heel kort aansluiten bij de vraag van de heer Bothuynne. Ik heb zelf ook al een vraag gesteld over de werkcheques. Ik heb begrepen dat het onderwerp niet werd besproken op de vergadering van het Overlegcomité van 5 februari.

Aan Vlaamse zijde werd verwacht dat er nog meer communicatie of verduidelijking zou komen van het federale voorstel. Is die inmiddels gekomen?

Ik ben ook heel erg benieuwd naar uw beoordeling van de resultaten van de drietrapsraket. Ook die cijfers heb ik opgevraagd. Als ik ze vermeld, zegt u meestal dat ik ze fout interpreteer. Als ik de cijfers zie die ik heb gekregen op basis van mijn schriftelijke vraag van 6 februari, dan lijken de resultaten toch niet zo geweldig te zijn. Ik zou dus graag horen hoe u ze evalueert.

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens: Minister, toen federaal sp.a-minister van Werk dit ideeetje lanceerde, hebben we daar ook een debat over gevoerd in de plenaire vergadering. Er werd toen terecht gezegd dat het een maatregel is die de minister als 'cavalier seul' de wereld instuurt. Er is geen overleg geweest met de gewesten en de maatregel is misschien zelfs

overbodig, want de gewesten zullen binnen afzienbare tijd verantwoordelijk worden voor het doelgroepenbeleid.

Ik dacht – en u zult me tegenspreken als ik me vergis – dat dit op dat moment nog niet besproken was door de Federale Regering. Toen het nadien wel op tafel kwam bij de Federale Regering, is het helemaal afgevoerd en er is nu geen sprake meer van de werkcheque. De heer Bothuyne, wiens partij ook aan de federale regeringstafel zit, zou beter moeten weten en u zult me tegenspreken als ik fout ben, maar volgens mij is van de werkcheque federaal al lang geen sprake meer.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, één zaak werd duidelijk verkeerd begrepen. Na de informatie die we hebben gekregen van minister Bothuyne, bleek duidelijk dat de werkcheque geen flexibilisering betreft voor de inzet van personeel. Dat heb ik ook in de commissie gezegd. Er was een fulltime of een deeltijds contract nodig als minimale vereiste. Er was een uurrooster dat moest worden opgenomen in het arbeidscontract. Waarom de werkgever dan ineens cheques per uur moest kopen, was ons niet duidelijk, ook niet na de vergadering. De huidige procedure van Activa is volgens mij ondertussen gedigitaliseerd en sterk vereenvoudigd. Hoe het kopen van cheques per uur tot een echte administratieve vereenvoudiging zou leiden, was me ook niet duidelijk.

Op 23 januari hebben we deze en andere vragen gesteld. De drie gewesten deelden bekommernissen, zowel principiële als inhoudelijke. Ik gaf er al enkele. We stelden ook vragen bij de verwachting dat 15.000 extra jongeren zouden worden bereikt. We vroegen ons af hoe men dat zou doen. Op welke manier kunnen er plots 15.000 bij komen en wie zal dat financieren, ook na de overdracht?

We hebben niet echt antwoorden gekregen op onze vragen. Dat was de reden waarom het niet echt geagendeerd werd op het Overlegcomité van 5 februari. Ik heb er ook geen zicht op wat de plannen van de federale minister zijn en of daarover op federaal vlak al eensgezindheid is gekomen. Misschien kunnen de heer Bothuyne en mevrouw Peeters daar bijkomende informatie over geven, maar ik heb die in elk geval niet.

Als ik de jeugdwerkloosheid in Vlaanderen bekijk, weet ik dat ik in 5 miljoen euro extra heb voorzien voor de begeleiding van jonge werklozen en dat die 5 miljoen euro wordt doorgetrokken in het concurrentie- en competentiepact gedurende dit jaar en volgend jaar. We hebben de middelen geïnvesteerd in de uitbreiding van de WIJ!-trajecten (Werkinlevings voor Jongeren) in de drie grote gebieden Antwerpen, Gent en Limburg. Er komen ook een uitbreiding van het aantal begeleidingstrajecten en een specifieke ESF-oproep (Europees Sociaal Fonds) voor voortrajecten voor kwetsbare groepen. Deze maatregelen lopen.

Voor de ongekwalificeerde schoolverlaters nemen we het engagement van een kwalificatie- of werkervaringsgarantie. We hebben het Jeugdwerkplan met een concreet aanbod voor competentieversterking in de eerste vier maanden. We halen nu 93 procent en we hebben de ambitie om echt naar 100 procent te gaan via werkplekleren, beroepsopleiding, individuele beroepsopleiding (IBO), werkinlevingsprojecten in de centrumsteden enzovoort.

Wat mij betreft, zijn die projecten geslaagd. Natuurlijk kunnen we nog verbeteren en elke jeugdwerkloze is er een te veel, maar rekening houdend met inlooperperiodes en dergelijke, komen we in een internationale vergelijking uit bij de besten in Europa. We blijven natuurlijk altijd hard werken om er nog meer aan het werk te krijgen, daar hoeft u niet aan te twifelen. We werken aan joboriëntatie, arbeidsattitudes, competentieversterking, instapstages, IBO en de eerste werkervaring. U kent het allemaal. Ik ga er niet nog iets bovenop doen. Er is veel gelanceerd voor de jongeren, en al die zaken moeten een kans krijgen om te groeien. De cijfers vormen één element, maar zijn zeker niet alles. Het resultaat mag mijns inziens gezien worden.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, minister, ik dank u voor het antwoord. De werkcheque kan bij dezen wellicht officieel worden begraven. Misschien was het een poging tot startschot van de verkiezingscampagne van mevrouw De Coninck. Het is jammer dat dit gebeurt op kap van een dergelijke belangrijke problematiek zoals de jeugdwerkloosheid.

Goed, het legt de verantwoordelijkheid natuurlijk bij ons, bij de Vlaamse Regering, bij u, met de aanpak die u hebt ingezet en die op een aantal punten inderdaad een belangrijke meerwaarde oplevert. De aanpak zorgt ervoor dat we zo veel mogelijk jongeren in een zo vroeg mogelijk stadium van de werkloosheid bereiken. Als u zegt dat we aan 93 procent zitten, is het belangrijk om ook de laatste 7 procent effectief te bereiken. Het is belangrijk om iedereen in een zo vroeg mogelijk stadium te bereiken met een zo volledig mogelijk aanbod voor opleiding en begeleiding. Het is goed om niet per definitie nieuwe instrumenten in te zetten, maar om vooral de bestaande instrumenten beter uit te rollen en ruimer bekend te maken. Op die manier kunnen we de jeugdwerkloosheid aanpakken.

Preventie zou met een versterkt verhaal van leren en werken natuurlijk ook een oplossing kunnen zijn om de jeugdwerkloosheid aan te pakken, maar daar hebben we het eerder al over gehad. Dat zal helaas voor een volgende regering zijn.

De voorzitter: Mevrouw Peeters heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Voorzitter, minister, ik heb nog een bedenking. U doet nu alsof het heel vreemd is dat wij het verhaal van de werkcheque niet kennen. We hebben inderdaad in de pers gelezen dat die op de lange baan wordt geschoven. Op de schriftelijke vraag waarop ik vorige week van u het antwoord kreeg, antwoordt u echter dat er vanuit de Vlaamse Regering nog geen standpunt werd ingenomen over het federale voorstel van de werkcheque, dat er werd gewacht op een verduidelijking op een aantal punten. Op dat moment ga ik ervan uit, als u als minister van Werk dat zegt, dat er nog een opening is voor overleg, hoewel er in de kranten stond dat er geen consensus was en dat het op de lange baan werd geschoven.

Vorige week heb ik een volledig cijfermatig overzicht gekregen van de resultaten die uw drietrapsraket kon boeken. U zegt dat de resultaten gezien mogen worden. Voor IBO was de doelstelling om er 15.500 te bereiken in 2013. U hebt 6640 gehaald. U had in 4450 instapstages voorzien. U hebt 589 gehaald.

U knikt altijd nee, minister, maar dat zijn wel de antwoorden die u mij vorige week hebt gegeven op mijn schriftelijke vraag 417 die ik heb ingediend op 6 februari 2014.

Minister Philippe Muylers: U kunt het mij misschien laten zien, maar ik denk dat het gaat om de gestarte IBO's. De IBO's die lopen, dat is weer iets anders.

Mevrouw Lydia Peeters: Ze zijn gestart door de min-25-jarigen, inderdaad.

Minister Philippe Muylers: De doelstelling was niet 15.000 IBO's voor min-25-jarigen. Als u dat vergelijkt, bent u totaal verkeerd bezig. Die 15.000 ging om alle IBO's. Nu begrijp ik hoe u slagen of niet interpreteert.

Mevrouw Lydia Peeters: Ik herinner mij heel goed, minister, hoe u hier op een bord uw drietrapsraket aan het tekenen was.

Minister Philippe Muylers: Niet 15.000 voor jongeren, mevrouw Peeters. Lees alle stukken er maar op na. Het is altijd zo geweest: dat aantal van 15.000 ging niet om min-25-jarigen. Neem de beleidsbrief en de beleidsnota erbij. IBO is een instrument van de drietrapsraket, maar het aantal van 15.000 gaat om alle IBO's van jong tot oud. Als u de cijfers nu uit de context rukt, kunt u denken dat het weinig is. Ik heb u ook uitgelegd dat we maar zes maanden op de instapstages kunnen werken, omdat de Federale Regering ons dat maar zes maanden toelaat. Dan kun je niet veel anders doen.

Mevrouw Lydia Peeters: Die uitleg geeft u keer op keer, minister, maar de cijfers zijn de cijfers, en die heb ik gekregen in antwoord op mijn vraag.

Minister Philippe Muylers: Vierde laagste jeugdwerkloosheid in Europa.

Mevrouw Lydia Peeters: Het zijn de cijfers die ik van uw kabinet heb gekregen, en ik denk dat die zeker niet positief zijn, maar ja.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

– *De heer Robrecht Bothuyne, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

■

Vraag om uitleg van mevrouw Martine Fournier tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de Jobbar - 1064 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Minister, uit recente werkloosheidscijfers blijkt dat de werkloosheid bij jongeren zich niet meer hoofdzakelijk concentreert rond jongeren met een lagere scholingsgraad. Bij het segment laaggeschoolden merken we een gestage verbetering in vergelijking met cijfers van begin 2013. Hooggeschoolde werkzoekenden vormen in absolute cijfers weliswaar nog altijd de minderheid, maar hun aantal steeg sinds januari 2013 met meer dan 25 procent.

Die evolutie viel, volgens de VDAB, te voorspellen. In crisisperiodes vallen de eerste klappen op de arbeidsmarkt meestal bij de laaggeschoolden, terwijl de gevolgen voor hooggeschoolden meestal wat langer op zich laten wachten. Een van de redenen die wordt aangehaald, is dat bedrijven, hoewel volgens verschillende enquêtes toch licht positief ingesteld, hun oudere hoogopgeleide werknemers die op pensioen gaan, niet meteen vervangen.

De laatste maanden kwamen de vele initiatieven die al werden genomen om werkloze laaggeschoolde jongeren aan een job te helpen, herhaaldelijk aan bod. De hooggeschoolde werkzoekenden bleven daarbij wat onder de radar. De perceptie blijft, deels terecht, dat hooggeschoolden minder actieve begeleiding behoeven en meer zelfredzaam zijn. Toch blijkt dat in de praktijk niet per se zo te zijn. Hooggeschoolde jongeren die niet onmiddellijk succes hebben bij het solliciteren, krijgen vaak een serieuze knauw in hun zelfvertrouwen. Eerder kaartte ik in dit verband ook het fenomeen van de ‘verdringing’ aan in de commissievergadering van 12 december 2013.

De VDAB speelt in op de groeiende noodzaak aan begeleiding van hooggeschoolde jongeren door zogenaamd een wekelijkse Jobbar te organiseren in Antwerpen, waar jongeren al hun vragen over werk kunnen stellen. Alle jongeren jonger dan 25 jaar met een diploma van de middelbare school, de hogeschool en de universiteit kunnen vanaf 25 februari elke dinsdag naar de Jobbar van de VDAB gaan. Daar kunnen ze gratis een koffie of een andere niet-alcoholische drank drinken, terwijl ze een praatje slaan met andere werkzoekende jongeren en VDAB-medewerkers.

Minister, kunt u mij uitleggen hoe een dergelijke Jobbar precies werkt? Hoe bereikt men die specifieke doelgroep?

Sedert wanneer liep het proefproject Jobbar? Hoe werd dit geëvalueerd? Hoeveel jonge werkzoekenden binnen de beoogde doelgroep werden bereikt?

Lopen er nog andere vergelijkbare proefprojecten in andere steden? Zal het project Jobbar, zoals het werd uitgewerkt in Antwerpen, nog worden uitgebreid naar andere steden? Zo ja, dewelke en wat is de timing?

Heeft de VDAB doelstellingen vooropgesteld over de te bereiken groep jonge hogergeschoolde werkzoekenden? Welke zijn die doelstellingen? Wordt in deze cafés aandacht besteed aan het probleem van de verdringing, het aanvaarden van een job onder het opleidingsniveau resulterend in een watervaleffect met negatieve gevolgen voor de laagst geschoolden?

Worden er in het kader van de Jobbar contacten gelegd met werkgevers en/of werkgeversorganisaties? Zo niet, behoort dat tot de mogelijkheden?

Plant de VDAB nog meer gerichte acties rond hulp op maat aan hooggeschoolde werkzoekende jongeren? Zo ja, welke? Wat is de timing?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Het antwoord op uw vraag zal wat langer zijn dan de antwoorden op de andere vragen. Jobbar is een van de nieuwe initiatieven. Daaruit blijkt nog maar eens de dynamiek die de VDAB probeert te ontwikkelen. De VDAB doet proeven om jongeren met andere doelstellingen op een andere manier te bereiken.

De bedoeling van de Jobbar is jongeren te ondersteunen tijdens de sollicitatiefase, hen te informeren, misschien ook te inspireren en adviseren, hun sollicitatievaardigheden te verbeteren, maar ook om hen een plaats te geven om te netwerken, frustraties te ventileren naar elkaar, maar ook om moed te vinden bij elkaar om verder te zoeken en voort te doen.

De VDAB begint niet zomaar in het wilde weg aan iets. Vóór de uitwerking van de Jobbar heeft hij die Jobbar aan een jongerenpanel voorgelegd. Er is rekening gehouden met de feedback die daar werd gegeven. Daar kom ik straks nog op terug. Er hebben zelfs een aantal proefbars plaatsgevonden vooraleer de definitieve start werd gegeven.

Om het kwalitatief wat beter te kunnen voorbereiden, heeft de VDAB gevraagd dat men zich op voorhand inschrijft via een youcanbookme-link, zodat men specifieke vragen kan stellen aan de Jobbar, maar zich ook kan voorbereiden op de workshop. Het is de bedoeling dat er 25 jongeren aanwezig zijn op elke bijeenkomst. Daarbuiten blijven natuurlijk ook alle andere instrumenten, zoals e-coaching of consultants, bereikbaar.

Er zijn natuurlijk ook jongeren die naar de Jobbar komen, maar die nog niet toe zijn aan solliciteren omdat ze zich nog moeten oriënteren of begeleiding nodig hebben. Ook zij kunnen bij die Jobbar terecht. Ze kunnen luisteren naar de ervaring van anderen, maar ze kunnen ook worden doorverwezen of informatie krijgen enzovoort.

Het concept van de Jobbar steunt op drie pijlers. Ten eerste is de setting op zich al atypisch. De VDAB heeft er een retrobar van gemaakt, met een gezellig salon. Er is geen kantoormeubilair aanwezig, om het wat informeel en inspirerend te houden. De jongeren krijgen de kans om gebruik te maken van laptops of wifi. Het is de bedoeling dat er een ongedwongen sfeer hangt die ervaringsuitwisseling ondersteunt.

De tweede pijler omvat alles wat informatie betreft. Men plant daar informatieve activiteiten, zoals workshops over individuele beroepsopleiding (IBO), interim, competenties, netwerken, solliciteren via sociale media, sollicitatievaardigheden, bedrijfsculturen enzovoort. Het aanbod wordt daar uitgebreid, in functie van wie er zich inschrijft.

De workshops worden door de coaches van de VDAB zelf gegeven of door experts die worden uitgenodigd. Nu zijn er nog geen werkgevers bij betrokken, maar men denkt eraan om daar ook werkgevers, werkgeverorganisaties en selectiebureaus bij te betrekken.

Een derde pijler is het Jobbar-team. Dat team is samengesteld uit consultants uit verschillende teams. Op die manier brengen we heel wat ervaring uit verschillende hoeken samen. De coaches hebben ervaring in loopbaanbegeleiding, coaching op de werkvloer, coachen naar werk en trajectbegeleiding. Bovendien hebben ze allemaal op een of andere manier affiniteit met het werken met jongeren.

De coaches hebben heel verscheiden taken. Ze zorgen voor een warm welkom, een luisterend oor – wat soms belangrijker is dan de rest – en een individuele benadering van elke jongere. De Jobbar past dus duidelijk in het maatwerk waarmee de VDAB bezig is.

Ze ontwikkelen zelf workshops op maat van de jongeren. Ze hebben ook de opdracht een netwerk op te zetten van interne en externe experts om samen te werken in die Jobbar.

Om de doelgroep te bereiken – daarover hebben we het daarnet gehad –, maakt de VDAB gebruik van hun databank. Ze sturen vrijblijvende mails. Niemand wordt verplicht om daar naartoe te gaan: het is een hulpmiddel dat wordt geboden.

Uiteraard wordt er ook reclame gemaakt via de begeleiding. Via het intranet worden alle VDAB-collega's geïnformeerd. In alle werkwinkels zijn er flyers, een link en QR-code van de boekingsite. Ook de partners worden betrokken. Tot nu toe waren de reacties zeer goed. De meeste partners begeleiden ook jongeren waarvoor de Jobbar een meerwaarde kan betekenen.

Er zijn verder nog andere acties. De Jobbar-medewerkers waren recent aanwezig op de jobbeurzen van de hogescholen en de universiteit in Antwerpen. Ook in de toekomst zullen de coaches en Jobbar-medewerkers deelnemen aan beurzen en de voeling daar dus extra houden. De opening van de Jobbar werd aangekondigd op de instrumenten die daarnet aan bod kwamen, namelijk de Facebookpagina en Twitter.

Het reilen en zeilen van de Jobbar kan worden gevolgd op een Google+-pagina Jobbar Antwerpen. Er zit nog een samenwerking in de pijplijn met onder andere Kavka: een jongerencentrum in Antwerpen dat vooral werkt rond vrije tijd, maar binnen zijn werking ook 'competenties herkennen' aanbiedt.

Er worden nog affiches gedrukt die zullen worden verspreid in scholen en andere plaatsen waar jongeren komen. Ik ga er verder van uit dat mond-tot-mondreclame ook effect zal hebben.

Op 10 december 2013 werden de eerste jongeren ontvangen in de Jobbar. Vanaf dan was de Jobbar elke dinsdagnamiddag tussen 13 uur en 16 uur geopend. Voordien waren er enkele proefsessies. Tijdens die proefsessies heeft men een dertigtal jongeren bereikt. Sommige jongeren komen verschillende dinsdagen na elkaar. In totaal werden bij die proefsessies 62 jongeren bereikt. Het is de bedoeling om ongeveer 25 jongeren te begeleiden per sessie.

Ik moet eerlijk zeggen dat het nog te vroeg is om de Jobbar te evalueren. U hebt het gehoord: er komt maar 25 man per sessie aan bod. Zoals gezegd, heeft de VDAB vóór de opening positieve feedback gekregen van het jongerenpanel.

In de Jobbar is er ook de mogelijkheid tot onmiddellijke feedback. U kent allicht ook het gebruik van 'like' en 'dislike' in de media. Tot hier toe is er nog geen enkele 'dislike' op de Jobbar gekomen. Dat is ergens toch een indicatie. De VDAB liet ook bierviltjes/onderleggers ontwerpen waarop de jongeren hun mening, vragen en voorstellen kwijt kunnen. Die informatie wordt verzameld. We proberen op die manier het project ook voortdurend te verbeteren.

Wekelijks is er een overleg met het Jobbarteam. De reacties waren tot nu toe overwegend positief. Ongeveer twee maanden na het eerste bezoek ontvangen de jongeren een tevredenheidsmeting. Ook die zullen we gebruiken om na te gaan waar er nog verbetering mogelijk is.

Tijdens de proefperiode werden er tot nu toe geen werkgevers betrokken, ook omdat het toch nog over een relatief kleine groep van jongeren ging. Op dit ogenblik worden er afspraken gemaakt met onder andere Voka, een wervings- en selectiekantoor en enkele werkgevers om in april een werkgeversdag te organiseren. Het is de bedoeling dat de VDAB dat op regelmatige basis zal organiseren.

De vragen over verdringing staan niet als dusdanig rechtstreeks op de agenda, maar het is wel zo – en dat heb ik u verleden keer ook geantwoord – dat wij jongeren nooit aanraden om een

job onder hun niveau aan te nemen. We zullen zeker de gevaren en de mogelijke gevolgen voor hun carrière door het aanvaarden van een job onder hun niveau meegeven.

Zoals ik al zei, is Jobbar één initiatief van de VDAB naar jonge werkzoekenden. In het kader van de Europese Youth Guarantee heeft de VDAB beslist om het bestaande jeugdwerkplan om te vormen tot een sluitend maatpak voor jongeren. Zoals ik daarnet nog zei aan de heer Bothuyne, willen we elke jongere, tot 100 procent, benaderen. Dit is weer een initiatief dat misschien een aantal mensen toch naar de VDAB brengt die er anders niet zouden zijn. Naarmate we dat echt kunnen evalueren, zullen we zien of we het dan kunnen uitbreiden naar anderen.

Een ander initiatief dat we hebben opgestart in Vlaams-Brabant, is het proefproject ‘work in process’, waar hooggeschoolden via e-begeleiding en workshops ondersteuning op maat krijgen. Indien ook dat een succes zou zijn, zullen we het in het najaar uitbreiden. De dynamiek die de VDAB aan de dag legt om nieuwe dingen uit te proberen en te starten om de jongere te benaderen tot 100 procent, kunnen we alleen maar toejuichen.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Minister, ik dank u voor uw heel uitgebreid antwoord. Ik kan het initiatief alleen maar toejuichen. Het is allemaal positief nieuws dat u ons meldt.

Het is inderdaad zo dat het nog niet lang geleden is gestart. Voor een evaluatie is het dus misschien nog iets te vroeg. Maar hebt u zicht op een timing van de evaluatie, wanneer er zou kunnen worden beslist of het project eventueel kan worden uitgerold naar andere steden?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik schat zelf dat zes maanden tot een jaar een normale termijn is om nadien te kunnen bepalen of het iets is dat we kunnen uitrollen, vooral ook omdat het een leerproces is. Ik heb het niet van de VDAB gekregen, maar dat is mijn aanvoelen: zes maanden tot een jaar.

Mevrouw Martine Fournier: Oké, ik heb er verder niets meer aan toe te voegen. Ik dank u.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Paul Delva tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de jeugdwerkloosheid in Brussel en de samenwerking tussen VDAB en Actiris - 1073 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Voorzitter, mijn vraag gaat inderdaad over de torenhoge werkloosheidscijfers in Brussel, zeker bij de jongeren, en de rol die Vlaanderen kan spelen om dat voor een stuk te remediëren.

Een paar weken geleden berichtten diverse media over de hoge werkloosheidscijfers in Brussel. Regelmatig wordt het omschreven als een ‘tikkende tijdbom onder de stad’. De berichtgeving kwam er na een gemeenschappelijke actie van de negentien Brusselse OCMW’s. Een van de markante elementen betrof de Brusselse gemeente Ukkel, een van de meest welgestelde gemeenten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, waar uit cijfers bleek dat die ene gemeente ongeveer evenveel leefloners telt als Leuven en Mechelen samen. De hele problematiek van werkloosheid, jeugdwerkloosheid en leefloners kwam daarmee aan de oppervlakte.

De voorzitter van de Brusselse federatie van OCMW’s, Michel Colson, kaart de schrijnende situatie van de werkloosheid aan. Hij geeft – en dat is geen verrassing – als belangrijkste

oorzaak de mismatch aan die er bestaat tussen het opleidingsniveau of het gebrek daaraan van die Brusselse jongeren en de jobs die in Brussel bestaan en dikwijls voor hooggeschoolden zijn. We weten allemaal dat die mismatch er is. Bovendien telt Brussel een zeer jonge bevolking met een hoge graad van schooluitval, dus van jongeren die geen enkel diploma behalen. Daarmee is de hele problematiek wat geschetst.

Natuurlijk is dit in hoofdzaak een gewestmaterie en dus de verantwoordelijkheid en de bevoegdheid van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Onderwijs speelt een heel grote rol, en daarom ondervraag ik ook regelmatig minister Smet over zijn acties voor het onderwijs in Brussel. Minister, uzelf bent bevoegd voor beroepsopleiding en speelt uiteraard ook een belangrijke rol omdat beroepsopleiding een gemeenschapsmaterie is.

Minister, in welke mate vindt u deze cijfers ook onrustwekkend? Ik denk dat ik het antwoord al kan raden. Meer concreet en over uw verantwoordelijkheid: worden er tussen de Vlaamse en de Brusselse Regering verder plannen uitgewerkt of overlegmomenten gehouden over deze problematiek? Wie zit er rond de tafel? Welke afspraken worden er gemaakt? Voor alle duidelijkheid: ik apprecieer het traject dat de laatste jaren is afgelegd en waarin u een rol hebt gespeeld. Op een paar jaar tijd hebben we belangrijke stappen voorwaarts gezet. Ik hoop van harte dat we dat in de komende legislatuur zullen kunnen voortzetten.

Een van de elementen die me de laatste maanden getroffen hebben, is de berichtgeving over de waarschijnlijke gemeenschappelijke huisvesting van Actiris en het deel van de VDAB dat zich met Brussel bezighoudt. Mijn vraag gaat ook over de stand van zaken van dat dossier. Zijn er de laatste maanden nog stappen gezet? Zal deze gemeenschappelijke huisvesting volgens u leiden tot een nog verdere samenwerking tussen de arbeidsbemiddelingsorganisaties van Vlaanderen en Brussel, met het oog op het bereiken van het Brusselse jongerenpubliek?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, minister, collega's, ik wil me graag aansluiten bij de zeer terechte vraag van de heer Delva.

Ik zal de toestand in Brussel niet opnieuw schetsen: torenhoge werkloosheid, angstaanjagende cijfers die we via verschillende kanalen te horen krijgen. Ik heb een opmerking bij wat de heer Delva daarnet zei: het is niet alleen een Brussels probleem. In Vlaanderen neemt de vergrijzing enorm toe. Onlangs was er nog een rapport van de KU Leuven over de vergrijzing en het tekort aan werkrachten om die vergrijzende bevolking te verzorgen. Men kijkt dan graag naar landen als Roemenië, Bulgarije, de Filippijnen om daar mensen te halen om de zorgberoepen in te vullen, terwijl men eigenlijk vergeet dat er in Brussel zo'n groot reservoir aan talenten is. Je kunt win-winsituaties creëren. In Vlaanderen moet een bewustzijn komen dat men in Brussel een groot reservoir aan jongeren heeft om het probleem van de vergrijzing op te vangen. Ik heb ook geen mirakeloplossing, maar als we vandaag niet over een aanpak nadenken, dan zijn we een serieus probleem aan het creëren, niet alleen in Brussel, maar ook in Vlaanderen.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, collega's, ik wil even ingaan op het laatste, wat in de commissie ook al vaak aan bod is gekomen. Wij gaan niet zomaar naar Spanje, Portugal, laat staan naar Roemenië of de Filippijnen. We gaan eerst de werkloosheid in eigen streek na, in Vlaanderen, daarna kijken we naar de samenwerkingsverbanden die er bestaan. U weet dat ook alle vacatures via de collega's worden bekendgemaakt. Bemiddelen doen we natuurlijk niet in Brussel, want dat is niet onze taak of onze bevoegdheid, ook niet in Wallonië. Dat is de filosofie. Pas als we merken dat er geen invulling is, gaan we verder kijken. Als een bedrijf een ingenieur nodig heeft en die niet vindt, dan is het voor de groei van dat bedrijf en van de economie belangrijk dat er eventueel in het buitenland wordt gezocht. Dat is de weg die wij volgen. Ik wil dat toch nog eens benadrukken. Ik ben het met de heer Delva eens dat er de laatste jaren goede stappen zijn gezet.

De cijfers over de werkloosheid in Brussel zijn indrukwekkend en verontrustend. In 2001 bedroeg de jeugdwerkloosheid 35,3 procent en in de voorbije vier kwartalen is die gegroeid tot 42,3 procent. Er is duidelijk een structurele mismatch. De vacatures op de Brusselse arbeidsmarkt vragen ook vaker dan in Vlaanderen hogere diploma's en veelal tweetaligheid, Nederlands en Frans. Heel veel Brusselse werkzoekenden zijn vaak laaggeschoold en niet tweetalig.

Vanuit Vlaanderen willen we zeker helpen om via een beroepsopleiding en de samenwerking in het kader van interregionale mobiliteit die werkzoekenden aan de slag te krijgen. U herinnert zich wellicht nog dat ik met de vorige minister van Werk, Benoit Cerexhe, akkoorden heb gesloten. In 2013, toch in volle crisis, werden vanuit de VDAB 1104 gevalideerde vacatures aan Actiris overgemaakt. 1204 Brusselse werkzoekenden vonden via die procedure werk. Op de site van Actiris vindt u de maandelijkse kerncijfers over de Brusselse arbeidsmarkt en een overzicht van alle vacatures uit Vlaanderen.

In het kader van de interregionale samenwerking zijn er verschillende overlegfora om de samenwerking te versterken en op te volgen. Daarnaast lopen er besprekingen met de Brusselse Regering om in het kader van het nieuw operationeel ESF-programma middelen vrij te maken voor gemeenschapsmaterie. Europa voorziet voor Brussel in extra middelen om in te zetten voor de jeugdwerkloosheid, het zou goed zijn dat die middelen ook kunnen worden ingezet voor opleiding.

De beslissingsprocedure om de VDAB en Actiris samen te huisvesten, is formeel nog niet afgerond. De Brusselse Regering moet haar akkoord nog geven. Indien de cohabitatie effectief doorgaat – en ik ben daar voorstander van –, kan die pas worden ingepland tegen eind 2015, begin 2016. De samenwerking tussen Actiris en de VDAB met het oog op het beter bereiken van het Brussels jongerenpubliek en het Brusselse publiek in het algemeen, staat op zich los van deze cohabitatie. We gaan uiteraard niet wachten tot 2016 om het Jeugdgarantieplan uit te voeren. De acties in het Jeugdgarantieplan zorgen ervoor dat elke werkzoekende jongere binnen de vier maanden een kwalitatief aanbod krijgt: een stage, een opleiding en/of vacatures. Opleiding en begeleiding op stages zijn gemeenschapsmaterie en moeten door Vlaanderen worden gedaan. Als men het Jeugdgarantieplan in Brussel wil doorvoeren, dan is er een samenwerking tussen Actiris en de VDAB nodig: de VDAB voor de gemeenschapsmateries en Actiris voor de gewestmateries. We doen dat dus. De bestaande samenwerkingsakkoorden volstaan om verdere stappen te zetten. De cohabitatie zal de nauwere samenwerking wel ondersteunen. Twee van de drie mogelijkheden voor elke jongere moet via de VDAB verlopen, maar de consultants zullen deel uitmaken van gemengde teams die rond de jeugdgarantie zullen werken. De functionele meerwaarde van de cohabitatie situeert zich op verschillende vlakken en is ruimer dan enkel de jongeren, maar richt zich op alle klanten, alle werkzoekenden en werkgevers. Zodra er zekerheid is over de cohabitatie zullen de betrokken partijen het overleg opstarten om het maximale uit deze opportuniteit te halen.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, ik dank u voor het antwoord. Het is goed dat u nog eens de meest recente werkloosheidscijfers bij jonge mensen in Brussel aanhaalt. Ze zijn inderdaad beangstigend. Mevrouw Idrissi wijst er terecht op dat het geen probleem is van Brussel alleen, want Brussel heeft maar één grens, namelijk die met het Vlaamse Gewest. Moeilijkheden die zich in Brussel kunnen voordoen, lopen sowieso over naar het Vlaamse Gewest.

Vlaanderen heeft vandaag belangrijke hefboomen om daar iets aan te doen via twee cruciale bevoegdheden: onderwijs en beroepsopleiding. Op beide vlakken werden er de laatste jaren al flinke stappen gezet, daar ben ik van overtuigd.

Wat betreft de cohabitatie tussen Actiris en VDAB, ben ik ervan overtuigd dat die nuttiger zou kunnen zijn. Ik heb de tijdslijn die u aanhaalt, begrepen. Het is eigenlijk niet belangrijk

of het een paar maanden eerder of later kan, daarover gaat het niet. Het zou een belangrijk signaal zijn, en nog veel meer dan dat, indien de Brusselpoot van VDAB en Actiris kunnen samenzitten.

De zogenaamde Brusselse hoofdstedelijke gemeenschap brengt bij een aantal mensen in Vlaanderen nog steeds wat angst teweeg, maar ik ben er zeker van dat we met de samenwerking wat gewestmateries betreft, bijvoorbeeld inzake werk, stappen vooruit kunnen zetten. De Brusselse hoofdstedelijke gemeenschap wordt vaak gelinkt aan mobiliteit, aan ruimtelijke ordening en aan leefmilieu. Ook in de zuivere gewestmateries zoals werk en tewerkstelling zijn we een platform aan het creëren. Hopelijk komt er een nog veel dichtere samenwerking tussen Brussel en Vlaanderen.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Voorzitter, minister, ik dank u voor uw uitgebreide en punctuele antwoorden. Het is echter niet omdat u punctueel zegt wat u doet, dat het probleem opgelost is. U kijkt eerst naar de werklozen in Vlaanderen, daarna kijkt u naar de samenwerkingsverbanden en dan, om een vacature in te vullen, kijkt u naar het buitenland. Het probleem is daarmee niet van de baan. Ik zou me heel grote zorgen maken, want er worden inspanningen gedaan en het probleem blijft hetzelfde of wordt nog erger. De werkloosheid blijft angstaanjagend hoog.

De oproep moet ik niet hier doen, maar ik meen dat we veel straffere middelen nodig hebben. Het bewustzijn moet groeien dat er echt een fenomenaal probleem is. Als we dat niet au sérieux nemen, ook in Vlaanderen, dan zullen we er ook in Vlaanderen een ernstig probleem mee hebben. Het gaat niet alleen over wat er kan gebeuren in Brussel, maar ook in Vlaanderen wegens de demografische ontwikkeling, de vergrijzing. Het is goed dat wordt vastgesteld wat er gebeurt, maar Vlaanderen heeft er alle belang bij om ook vast te stellen dat er een serieus probleem is. De maatregelen die vandaag genomen zijn, zijn beter dan wat er vroeger was, maar daarmee wordt het probleem niet aan de wortel aangepakt.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy: Minister, als ik het goed begrepen heb, is het gros van alle vacatures die Vlaanderen heeft doorgestuurd, ingevuld geraakt. Is er een toename van het aantal kandidaten per vacature? Is er een aanleiding om het aanbod uit te breiden? Of ziet u geen tendens in die richting? Wat is het potentieel dat we hebben om jongeren aan een job te helpen, ook in het belang van Vlaanderen en de Vlaamse Rand, die op zoek zijn naar die arbeidskrachten?

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Van Rompuy, ik zal met uw vragen beginnen. Ik heb de cijfers niet bij me en ik ken ze ook niet uit het hoofd, maar ik weet dat we bij het afsluiten van de overeenkomst met Benoît Cerexhe, hebben gezegd dat ze voor elke vacature zes kandidaten zouden voorstellen. Ze halen dat cijfer absoluut niet. Er worden dus minder mensen vanuit Brussel naar onze vacatures toegeleid dan werd vooropgesteld. Uiteraard bekijken we altijd of er meer kan. Als er vraag is vanuit de bedrijven in Vlaanderen, zijn we altijd bereid om meer vacatures voor te stellen. De oorspronkelijke doelstelling was 1506 kandidaten, maar die halen we niet. Ook zijn niet alle vacatures uit Vlaanderen of de Rand mogelijk in te vullen door de laaggeschoolden tot wie dit project wordt gericht.

Mevrouw Idrissi, ik wil duidelijk stellen dat we in het beleid van de afgelopen vijf jaar zeker die elementen rond veroudering en vergrijzing hebben meegenomen. Als u mijn beleidsnota van vijf jaar geleden ziet en u zou bekijken wat de problematiek is die volgens ons het meest dringend moest worden aangepakt, dan is dat de ouderenwerkgelegenheid en het probleem van de ongekwalificeerde jongeren die uitstromen uit het onderwijs. Ik heb het nu niet over een aanpak binnen het onderwijs. Dat is ook een mogelijkheid, maar dat behoort niet tot mijn bevoegdheden. Ik heb het over de aanpak op de arbeidsmarkt.

Collega's van u hebben hier in het verleden in de commissie al aangehaald dat het natuurlijk zo is dat maatregelen alleen niet voldoende zijn, dat er ook jobs moeten zijn. Het zou goed zijn om te bekijken of de maatregelen die werden genomen ten aanzien van jongeren en stages, maar ook ten aanzien van ouderen, effect hebben. Bij de ouderen hebben we een stijgende werkzaamheidsgraad van 39 procent naar 42 of 43 procent in de afgelopen twee of drie jaar. Zo zie je dat de maatregelen voor competentie management, loopbaanbegeleiding, 50+-premie en het meer op maat maken van de 50+-premie en dergelijke hun effect hebben gehad. Ik ben het met u eens dat het werk nooit gedaan is, maar heel het beleid van de afgelopen vijf jaar speelt effectief in op de elementen die u geeft. Heel belangrijk blijft ook het creëren van jobs, en daar heb je een concurrentiële markt voor nodig.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Koen Van den Heuvel tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het stimuleren van excellente partnerschappen - 1079 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik wil u inderdaad vragen naar de stand van zaken van de excellente partnerschappen, minister. U weet allemaal wat het is, we hebben al verschillende vragen gesteld over een betere afstemming tussen onderwijs en arbeidsmarkt, en dan vooral de departementen Werk en Onderwijs. Er zijn verschillende raakvlakken. De communicatie en samenwerking tussen die departementen verlopen niet altijd optimaal. Ik denk ook aan de cijfers en resultaten over de afstudeerrichtingen.

Met de excellente partnerschappen gaat het erom om per sector te kijken hoe de opleidingen kunnen worden geoptimaliseerd, welke noden er zijn, welke profielen de sector vraagt. Ik denk aan de Antwerpse haven of de initiatieven die zijn genomen in West-Vlaanderen, om onderwijs dus wat dichterbij de noden van de arbeidsmarkt te brengen. Dat lijkt me een goed idee. U deelt die mening trouwens, minister, want in uw verschillende beleidsbrieven hebt u gesteld daar werk van te zullen maken. In het overzicht van de verschillende beleidsbrieven van 2011 tot 2013 zie je weinig evolutie. Die van 2012 was zelfs nog een beetje optimistischer dan de laatste, omdat er toen werd gezegd dat er in een aantal sectoren al concrete afspraken werden gemaakt.

Uit het veld horen we nu andere berichten. Omdat er nogal zware criteria zijn geformuleerd, ligt de toetredingsdrempel voor potentiële partners tot zulke samenwerkingsverbanden wat hoger. Dat is in tegenspraak met wat er enkele jaren geleden werd vooropgesteld, om te gaan naar laagdrempelige excellente partnerschappen. Hoe strenger de criteria, hoe moeilijker het natuurlijk is om er een werkbaar geheel van te maken.

Minister, hoe komt het dat de opstart en het stimuleren van excellente partnerschappen de voorbije maanden of jaren zo stroef loopt? Wat zijn in uw ogen de knelpunten? Hebt u intussen stappen gezet om deze knelpunten aan te pakken? Waarom zijn deze criteria nu ingevoerd? Geloof u nog in het opzet van excellente partnerschappen, om op die manier onze Vlaamse arbeidsmarkt en toch een aantal noden op sectoraal vlak te remediëren? Wat is de concrete timing? We zijn aan het einde van de legislatuur, maar misschien hebt u nog goed nieuws te verkondigen.

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Van den Heuvel, ik zie dat partnerschappen zich effectief wel regelmatig op het terrein ontvouwen. Het is niet zo dat alle betrokken partijen al echt doordrongen zijn van de partnerschapsfilosofie. Ik zie wel een groei. Ik zie ook ad-

hocpartnerschappen, die soms tijdelijk zijn, maar meer en meer ook na verloop van tijd een structureel karakter krijgen. De uitdaging voor mij is niet zozeer om die partnerschappen te realiseren, wel om ze te stimuleren. De essentie is dat die partnerschappen van onderuit groeien. 'It takes two to tango': je kunt pas een partnerschap hebben als iedereen die in de partnerschapsfilosofie stapt, ervan overtuigd is dat dat de juiste filosofie is.

Wij moeten als overheid geen sturende rol opnemen, maar moeten die partnerschappen organisch laten groeien. Dat is wel een verandering van filosofie. We kennen allemaal partnerschappen waarbij – ik noem maar wat – een kraanconductor wordt opgeleid in een partnerschap met één firma, maar na zijn opleiding kan hij evengoed in een andere firma gaan werken. Daarvoor is een mentaliteitswijziging nodig, en dat vraagt wat meer tijd. Mijn rol is en blijft om mogelijke partners te informeren en te sensibiliseren en om, als er knelpunten zijn, die ook te remediëren. Maar laat alstublieft die partnerschappen zelf bottom-up ontstaan.

We hebben een werkgroep opgestart met de VDAB en het departement, die nadenkt over hoe we ervoor kunnen zorgen dat de wet op de overheidsopdrachten mogelijke partnerschappen niet fnuikt. Dat kan nogal eens een drempel zijn.

De keuze om criteria te hanteren, is nooit gemaakt. Het is dus niet zo dat wij vanuit Vlaanderen criteria opleggen aan partnerschappen of dat we die op een of andere manier willen labelen. Belangrijk blijft dat partnerschappen worden ingezet als een middel om een veelheid aan totaal verschillende doelstellingen binnen Werk te bereiken en niet als doel op zich. Een partnerschap is pas goed als het een doel wil bereiken. Je kunt beginnen met veel partnerschappen, maar je moet weten waarvoor je dat doet en waarom je dat partnerschap op dat moment de juiste vorm vindt. Ik kan mij voorstellen dat, indien je bottom-up werkt, die partners onder elkaar wel afspraken maken en dat dat soms wel moeilijk kan zijn. Maar dat laat ik ook bottom-up groeien. Als drie, vier partners samen een doelstelling willen bereiken en afspraken maken rond hoe ze dat gaan doen en dat omzetten in partnerschapscriteria, laat ik dat zeker doen. Maar, voor alle duidelijkheid: Vlaanderen legt op dat vlak zeker niets op.

Ik blijf dus zeker vasthouden aan de partnerschapsfilosofie. Dat lijkt mij een belangrijk middel om doelstellingen te bereiken. Dat heeft zich ook vertaald in het inbedden van deze filosofie in diverse beleidskaders. Ik wil blijven informeren, sensibiliseren en de knelpunten die worden gesignaleerd, aanpakken.

Ook binnen Vlaanderen in Actie en het Nieuw Industrieel Beleid blijven die partnerschappen op de agenda staan. Bij de sectorconvenants wordt dat ook maximaal gesensibiliseerd en geïnformeerd als een mogelijkheid.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Niemand moet worden overtuigd van het nut. Dat hebben we daarnet al gezegd. Zo'n partnerschap kan duidelijk – en dat is ook de bedoeling – kort op de bal spelen om de juiste profielen te vinden en om de mismatch te dichten tussen langs de ene kant het zoeken naar werk en langs de andere kant het niet al te gemakkelijk invullen van vacatures. Zulke initiatieven kunnen daartoe bijdragen, zeker op sectoraal vlak. U zegt dat u daarin gelooft. Vanuit het veld, vanuit de sociale partners, zegt men echter – ik citeer: "Het departement Werk en Sociale Economie (WSE) en Onderwijs hebben de voorbije maanden het tegenovergestelde gedaan." Het tegenovergestelde dus van zaken stimuleren en faciliteren. Dat is een citaat uit een mailtje dat ik van een sociale partner heb gekregen.

Het laatste actieplan dat werd geformuleerd, dateert ondertussen van ruim een jaar geleden. Ik heb dus de indruk dat er ook bij de sociale partners wat twijfel is en dat ze wat meer op duwtjes in de rug rekenen, zeker in verband met de samenwerking met Onderwijs. We hebben op andere vlakken gezien dat de communicatielijnen tussen WSE en Onderwijs niet altijd optimaal verlopen.

De verkiezingen zijn er binnen twee maand. Ik verwacht daar de volgende weken dan ook niet echt een fantastische doorbraak in. Maar het is toch wel iets dat na 25 mei moet worden bekeken. Zo'n excellent partnerschap is geen doel op zich. Daar ben ik het volledig mee eens. Maar het is wel een middel om een belangrijk probleem in Vlaanderen, namelijk de mismatch op de arbeidsmarkt tussen enerzijds een grote groep werkzoekenden en anderzijds vacatures die niet ingevuld raken, te verkleinen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■